

Α'π. Οἱ Νεώτεροι Ἀστρονόμοι ἐφεύρον, διὰ μέσε
 τῶν Ἑλέων ἐπιτήδες πεποιημένων, πολλὰς μαύ-
 ρας Κηλίδας ἐπὶ τὴν Φαινομένην ἐπιφάνειαν τῆ
 Ἡλίου· ἄλλοι ὑποδέττουν, ὅτι εἶναι ἓνα ἕτερο-
 γενές μίγμα σκιῶδες Ὑλης εἰς τὸ Σῶμα τῆ Ἡ-
 λίου, τὸ ὁποῖον ἀκολούθως πρέπει νὰ Φανῆ πάν-
 τοτε σκοτεινόν, ἢ μαῦρον εἰς αὐτὰς τὰς τόπως·
 μερικαὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς κηλίδας φαίνονται ὅτι
 φύονται εἰς τὸ μέσον τῆ δίσκου τῆ Ἡλίου, ἄλ-
 λαι φαίνονται ὅτι διαλύονται καὶ χάνονται· ἄλ-
 λαι πάλιν μικραὶ συγάζονται καὶ σχηματίζουσι μι-
 ἀν πλατεῖαν κηλίδα, καὶ μερικαῖς Φοραῖς μία
 μεγάλη διαιρεῖται εἰς πολλὰς μικράς· μερικοὶ
 Φιλόσοφοι ἐνόμισαν ὅτι εἶναι μικρὰ πλανήται, οἱ
 ὁποῖοι γυρίζουσι περὶ τὸ Σῶμα τῆ Ἡλίου, καὶ
 πολλὰ πλησίον· καὶ ἄλλοι ἔπλασαν ἄλλα συμ-
 περάσματα· ὁ Γαλιλαῖος (α) Φιλόσοφος ἰτα-
 λὸς εὔρεν αὐτὰς πρῶτον ἐν ἔτει 1610. (β) καὶ
 1611 Χριστόφορος Schaüner, καὶ Ἰωάν. Φαβρί-
 κιος.

(α) Γαλιλαῖος περίφημος μαθηματικὸς, ἤμαρ ἐν εἰς τὸν
 17. αἰῶνα· εἰς τὰς 1592· ἔγινε διδ. εἰς Πάντοβαν, καὶ
 ἀπέθανεν εἰς Φλωρεντίαν 1642 ἡλικίας ἔτη 78.

(β) Διὰ νὰ ἠμπορέσωσιν ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲν εἶχον εὐκαι-
 ρίαν νὰ θεωρήσωσι τὰς Κηλίδας ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν
 Ἡλίον μὲ τηλεσκόπιον, ἢ ἄλλως, νὰ λάβωσιν ἐ-